

Arrest

nr. 191 583 van 5 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X *loco* advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Iraakse nationaliteit bezit, een soennitische Arabier bent, en op 30 maart 1993 bent geboren in Shatra in de provincie Thi Khar in Zuid-Irak. Uw beide ouders zijn soennitisch. In 1997 of 1999 verhuisde u met uw familie naar de Moalimeem wijk van de stad Nassiriya in Zuid-Irak. U doorliep er uw lagere en middelbare school waar u afstudeerde in de richting Handel en Boekhouding. Uw zus Hind trouwde en verhuisde. De rest van uw broers en zussen woont nog steeds in het ouderlijke huis. In 2009 kocht uw broer Maher een bestaande winkel over voor Amerikaanse schoonheidsproducten en accessoires in de Dobat wijk van Nassiriya. De winkel heet "Ivan Accessoires - Amerikaanse winkel".

Sinds 2012 woonde Maher in de aanpalende woning die in hetzelfde pand is ondergebracht. Sinds 1 januari 2015 werkte ook u in deze winkel samen met uw broer en sinds eind januari verhuisde u naar

dezelfde winkel waarnaast u ging wonen. U verdeelde de taken met uw broer Maher. Uw broer stond in voor de financiën en administratie, u stond in voor de klanten in de winkel en de aan- en verkoop. De huiseigenaar én winkeleigenaar was een Amerikaan, Karim (A.), die naar Michigan verhuisd was en van daaruit zorgde voor de import van Amerikaanse producten. Hij verhuisde terug naar Irak op een bepaald moment. U had zich ook een viertal maanden aangesloten bij een civiele organisatie die mensen hielp die analfabeet waren.

Op 26 maart 2016 was u aanwezig in uw winkel toen gewapende mannen uw winkel binnenkwamen. U wist meteen dat ze militieleden waren - van de Asaeb al Haq militie denkt u. Ze doorzochten uw winkel en vonden tussen de Amerikaanse producten, producten "Made in Israël". Ze maanden u aan uw winkel te sluiten. Toen u weigerde en hierbij ook een gewapende persoon brutaal van antwoord diende, werd u bang. Toen de mannen vertrokken, sloot u de zaak en ging u naar uw ouderlijk huis waar u overnachtte. Uw broer vertrok de volgende ochtend in uw plaats naar de winkel. De gewapende mannen keerden terug en ontvoerden uw broer. Hij zou een maand en achttien dagen worden vastgehouden en hier serieuze medische gevolgen aan over hebben gehouden. U vluchtte op dezelfde dag van de ontvoering, 27 maart 2016, naar uw tante in de Ur-wijk van Nassiriya, waar u drie dagen verbleef om geld bij elkaar te verzamelen alvorens verder te vluchten.

U vertrok vanuit de luchthaven van Najaf en landde op 1 april 2016 in Istanbul, Turkije. Vanuit Istanbul vertrok u op 5 april met een smokkelaar naar Izmir en dan de zee over naar Griekenland. Verder reisde u via Macedonië, Servië en Oostenrijk naar België. Op 26 april 2016 kwam u aan in België en op 28 april 2016 diende u een asielaanvraag in bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Na uw vertrek verweet uw vader u dat u de oorzaak was van de ontvoering van uw broer. Een persoon die u niet wil identificeren hielp u documenten uit Irak tot in België te krijgen, nadat u in het geheim contact opnam met uw moeder en uw zwager.

Ter staving van uw asielaanvraag, legde u volgend documenten neer: nationaliteitsbewijs, politieklacht, medisch verslag broer Maher, foto's van schoonheidsproducten en selfies van uzelf in een winkel.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U gaf aan dat u sinds 1 januari 2015 werkte in de winkel 'Ivan Accessoires' in de stad Nasseriya, in de provincie Thi Kar. Dit betreft de winkel van uw broer Maher die in de winkel Amerikaanse schoonheidsproducten verkocht (CGVS p.3-6). U gaf verder aan dat u op 26 maart 2016 bedreigd werd door militieleden. Deze zagen dat sommige van de door u verkochte producten "Made in Israël" waren. Nadat u een militielid beledigde, ontvoerde men de dag erop uw broer toen deze in de winkel ging werken (CGVS p.9-10). Merkwaardig hierbij is dat u nergens stil leek te staan bij het risico dat u als soenniet nam om Amerikaanse en Israëlische producten te verkopen in een overwegend sjjiitische regio (CGVS p.10). Zo verklaarde u dat uw hele gezin soennitisch is en steeds woonde in de sjjiitische provincie Thi Khar van Zuid-Irak (CGVS p.4-5), u gaf aan dat er in het verleden sektarische problemen geweest zijn in uw regio, dat uw gezin van deze problemen op de hoogte werd gesteld en dat u besepte dat door het sektarische geweld het aantal soennitische families in uw wijk drastisch was afgenomen (CGVS p.9). Gelet op die context is het zeer opmerkelijk te noemen dat u dan zou verklaren dat u geen sektarisch geweld vreesde omdat handel en politiek twee verschillende zaken zijn (CGVS p.10). Het hoeft geen betoog, dat deze uitleg niet kan volstaan. Uit informatie beschikbaar bij het CGVS blijkt dat het (sektarische) geweld in uw regio weliswaar beperkt blijft, doch dat er de laatste jaren sporadisch aanslagen in uw provincie en omliggende provincies plaatsvonden, net in de steden zoals Nasseriya (CIO Focus: Irak – Veiligheidssituatie Zuid-Irak, 4 februari 2017, p.8, p.29-32). Uit dezelfde informatie blijkt dat sjjiitische militieleden zeer sterk aanwezig zijn in Zuid-Irak en kunnen instaan voor afpersingen, ontvoeringen en andere criminele activiteiten (CIO Focus: Irak – Veiligheidssituatie Zuid-Irak, 4 februari 2017, p.8, p.12). Dit sektarisch geweld is gelinkt aan de aanwezigheid van de Amerikanen in Irak (zie COI FOCUS: Irak, De veiligheidssituatie in Zuid-Irak, d.d. 4 februari 2017, p.5), bijgevolg doet het sterk verbazen dat u en uw broer als soennieten in een overwegend sjjiitische regio net Amerikaanse producten zouden verkopen, laat staan Israëlische producten. Dat u daarenboven verklaarde bij het CGVS dat er een correctie moest doorgevoerd worden en dat de volledige naam van uw winkel "Ivan Accessoires – Amerikaanse winkel" betreft (CGVS p.3), mag verbazen. Wanneer ook de naam van de winkel aantoont dat er Amerikaanse producten verkocht worden, mag logischerwijs verwacht worden dat u er op aangesproken kan worden.

Verder gaand op uw verklaringen, werd duidelijk dat u in een dergelijke context er bewust voor koos om Israëlische producten te verkopen omdat deze van betere kwaliteit zouden zijn (CGVS p.9-10). Ook dit doet verder verbazen aangezien u nergens het risico voor uzelf leek in te schatten. Alsook valt op dat u

aangaf dat u nooit eerder aangesproken werd dat u producten van Amerika of Israël verkocht, enkel merkte u op dat sommige personen Israëlische producten liever niet kochten. Niemand maakte openlijk bezwaar (CGVS p.10). Ook dit is opmerkelijk te noemen en komt weinig overtuigend over, daar logischerwijs gedacht mag worden dat Amerikaanse en Israëlische producten net geanimeerde debatten opleveren in een Irak dat sinds de komst van het Amerikaanse leger in 2003 sektarisch geweld zag ontstaan. U gaf verder aan dat de winkel reeds bestond toen uw broer hem overkocht (CGVS p.6), dat deze winkel zeer beroemd was en dat mensen zelfs van Basra én Bagdad kwamen speciaal voor deze winkel (CGVS p.12). Kortom, u viel met uw profiel van soenniet én het profiel van uw winkel die Amerikaanse (en Israëlische) producten verkocht wel degelijk op in uw regio. Het komt uw geloofwaardigheid absoluut niet ten goede dat u als soennitische broers dit risico niet zou inschatten.

Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen dat u ook bij het door u geschetste incident nergens rekening hield met een risico voor uw leven. Zo verklaarde u dat u bedreigd werd door gewapende mannen, en u meteen doorhad dat deze mannen van een militie waren (CGVS p.11). Het is weinig geloofwaardig dat u in deze context uw leven op het spel zou zetten door een militielid brutaal van antwoord te dienen, zoals u beweerde te hebben gedaan. Bovendien u hiermee geconfronteerd, ontweek u een antwoord door te stellen dat het militielid u probeerde te beledigen (CGVS p.9). Vervolgens kan het weinig overtuigen dat wanneer u zou vluchten naar uw ouderlijk huis, uw eveneens soennitische broer die u als eigenaar aanduidde van uw winkel, de volgende dag gewoon zou gaan werken, zoals u beweerde (CGVS p.9). Nergens kan uit uw relaas worden afgeleid waarom uw broer dit zou doen. Dat uw broer in uw plaats zou gaan werken, en zichzelf zo tot doelwit zou maken, kan bezwaarlijk overtuigen. Uw verklaringen onderschatten telkenmale het risico voor vervolging in die mate dat weinig geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde asielmotieven.

U kon uw geloofwaardigheid niet herstellen in uw verdere verklaringen. Zo is het des te opmerkelijker dat u ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet vermeldde dat er een Amerikaanse eigenaar was van uw winkel, genaamd Karim (A.), die volgens uw latere verklaring niet alleen het winkelpand in eigendom had maar ook zelf instond voor de import van de Amerikaanse goederen (CGVS p.12-13). Het hoeft geen betoog dat wanneer u deze eigenaar onvermeld liet in uw initiële relaas, u zijn rol hierdoor minimaliseerde en dit uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Zo liet u bij DVZ optekenen dat uzelf en uw broer de winkel runden, zonder enige vermelding van de man (Vragenlijst, Punt 3; Vraag 5), dit terwijl deze eigenaar zorgde voor de import van de Amerikaanse (en wat gedacht kan worden Israëlische) producten en bestelde zelf de producten in Michigan, gaf u aan (CGVS p.12-13). Hierdoor kan ook deze man door milities geviseerd worden wegens uw probleem. U stelde immers dat de eigenaar zich terug in Irak bevindt en reeds een rol opnam binnen uw winkel. U gaf aan dat na uw probleem en vertrek deze Amerikaanse man ervoor zorgde dat vervallen producten weggesmeten werden (CGVS p.12). Verbazingwekkend dient hierbij verder te worden opgemerkt dat u de volledige naam van uw baas en huiseigenaar niet kent (CGVS p.12), wat gelet op de rol die u hem toebedeelt (CGVS p.12-13) mag verbazen. Het zet vraagtekens bij zowel uw eigen rol binnen de winkel, deze van uw broer als 'eigenaar', alsook bij de asielmotieven die u aangeeft.

Voorts slaagde u er in de locatie van de winkel aan te tonen op Google Maps maar zegt dit gegeven op zich verder niets over uw relaas. In een noot dient te worden opgemerkt dat via google maps de winkel die u aanduidde door klanten beoordeeld werd met commentaar. Opmerkelijk is dat pas na uw vertrek de eerste recensies verschenen. Zo werd de eerste recensie online gepost 2 maanden nadat volgens u het incident plaats vond en de winkel door milities werd afgesloten, de laatste recensie vond plaats een half jaar nadat de winkel volgens u dicht was, dit betreft in casu een week voor uw interview bij het CGVS (CGVS p.12 en zie Blauwe Map: Google Maps: Ivan), terwijl u aangaf dat de winkel dicht was na uw vertrek (CGVS p.12). U geconfronteerd met dit gegeven, liet u eerst verstaan dat u een van de mensen die reageerde kende om meteen nadien te verklaren dat u hem niet kende (CGVS p.12), ook dit komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u helemaal niet op de hoogte bent van wat er met uw winkel is gebeurd na uw vertrek omdat u een slecht contact zou hebben met uw familie (CGVS p.11-13). Immers beweerde u vooreerst te vermoeden dat de milities uw winkel zouden hebben gesloten, om dan even later er 100% zeker te zijn dat uw winkel dicht is (CGVS p.12), zonder hiervoor extra argumenten te geven en nadat u eerder aangaf dit niet zeker te weten (CGVS p.11).

Voorts, was u niet in staat veel details te geven over de bedreiging die zich afspeelde in deze winkel. Volgens uw verklaring werd u bedreigd in deze winkel, toch kon u zich geen details herinneren (CGVS p.9-11). Volgens uw verklaring kon u niet zeggen of er nog klanten aanwezig waren in uw winkel (CGVS p.11). Opvallend, gelet dat u verklaarde dat het net uw taak was als winkelverantwoordelijke persoonlijk in te staan voor het contact met de klanten (CGVS p.6); ook wist u niet zeker met hoeveel personen de milities aanwezig waren tijdens het incident (CGVS p.11), toch gaf u aan dat u een dispuut had met een van hen (CGVS p.9). Verder gaf u aan dat u vanaf het eerste moment wist dat het om militieleden ging (CGVS p.11) maar het enige detail dat u over uw aanvallers gaf, was dat deze in uniform kwamen

(CGVS p.9). U duidde de Asaeb al Haq militie aan als verantwoordelijke zowel bij het CGVS als bij Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS p.10, zie Vragenlijst, Punt 3; Vraag 5), maar blijkt uit uw verklaringen dat u hierbij afgaat op informatie die u her en der hoorde en van het internet plukte, informatie die u opzocht na uw vertrek en dat u dit niet baseert op uw eigen bevindingen (CGVS p.10). Redelijkerwijs mag verwacht worden dat u als eigenaar die in de winkel woonde en verantwoordelijke was, meer details kan aangeven.

Gelet op alle bovenstaande elementen kan bijgevolg niet besloten worden dat u in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling, zoals bepaald in de Conventie van Genève.

Ook de door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande appreciatie in positieve zin te veranderen. Wat betreft uw nationaliteitsbewijs, heeft dit enkel betrekking op uw identiteit, die hier niet ter discussie staat (CGVS p.14). Verder presenteerde u een aangifte van uw broer bij de politie naar aanleiding van zijn ontvoering en een medisch verslag. Deze documenten kunnen niet overtuigen, wanneer u niet kan aangeven hoe u deze bekomen heeft. Immers, kunnen documenten gemakkelijk worden vervalst in Irak (zie COI FOCUS: Corruptie en Documentenfraude). Zo verklaarde u eerst dat uw moeder u deze documenten bezorgde (CGVS p.8), later dat uw zwager de enige was die u hielp met foto's en documenten door te sturen (CGVS p.11, p.13) om later te verklaren dat een derde persoon u deze documenten bezorgde, een man van wie u de naam niet kan zeggen, omdat deze persoon in de problemen kan komen (CGS p.14). Deze uitleg kan niet overtuigen wanneer u met deze uitleg pas komt wanneer bleek dat de documenten niet origineel maar ook afgeprint konden zijn (CGVS p.14). Het politieverslag spreekt verder nog steeds over uw broer als eigenaar van de winkel, terwijl u later in uw gehoor aangaf dat er een Amerikaanse eigenaar was (CGVS p.12, p.15) en kan uw geloofwaardigheid niet herstellen. Opvallend is ook uw verklaring dat u de u toegestuurde documenten meteen zou terugsturen naar Irak, ook al liep uw procedure voor uw asielaanvraag nog (CGVS p.15), temeer u dan ook nog eens aangaf dat u bij een herconvocatie de documenten terug zou laten opsturen naar België door uw familie (CGVS p.15). Niet alleen gaf u aan dat u in onmin leefde met uw familie (CGVS p.8, p.13), langs de andere kant zou u hiermee uw moeder in moeilijkheden brengen, zoals u aangaf (CGVS p.15). Hoe dan ook hebben dergelijke documenten enkel waarde ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas wat gezien bovenstaande observaties niet het geval is. De foto's die u aanreikte zijn u toegestuurd door uw zwager gaf u aan (CGVS p.11,p.13) en hebben betrekking op enerzijds schoonheidsproducten en anderzijds foto's van uzelf in een winkel met producten. Het betreft hier louter foto's die niets vertellen over de context waarin ze genomen zijn. Gelet op bovenstaande verklaringen kunnen deze uw geloofwaardigheid niet herstellen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 februari 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voerde, was hoofdzakelijk gesitueerd in Centraal-Irak. Daarenboven blijkt dat IS vanaf de tweede helft van 2015 meer en meer onder druk kwam te staan in verschillende regio's in Irak, en dat de Iraqi Security Forces (ISF), de sjiiitische milities en de Koerdische pesghmerga er in slaagden om IS uit een deel van de veroverde gebieden te verdrijven.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS sinds juni 2014 voerde regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen.

Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in

Noord-Babil. S is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende periode is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging. Wel werd de provincie in november 2016 opnieuw getroffen door een zware aanslag. Verder betreft het geweld in Babil hoofdzakelijk aanslagen met IED en/of moorden, al dan niet bedoeld als wraakacties. Het aantal burgerslachtoffers ligt in de provincie Babil evenwel ver onder dat van de Centraal-Iraakse provincies.

In de overwegend sjjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheids personeel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen. In de loop van 2016 nam het tribaal en crimineel geweld in Basra toe, onder meer als gevolg van de overplaatsing van tal van soldaten en veiligheidspersoneel naar het front met IS.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van

Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid- Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A van de Conventie van Genève, de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker citeert artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en past de elementen uit dit artikel toe op zijn problemen en situatie.

Verzoeker stelt, waar de nadruk wordt gevestigd op het gegeven dat hij slechts indirecte bewijzen kon verstrekken, dat er te weinig aandacht werd gehecht aan zijn gedetailleerde verklaringen over de winkel, zijn werk en de verkochte producten. Hij citeert een aantal van zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS. Een gemiddelde Iraakse man is volgens hem niet op de hoogte over de werking van schoonheidsproducten. Verzoeker verwijst eveneens naar informatie waaruit blijkt dat cosmetische producten met ingrediënten uit de Dode Zee inderdaad een bijzondere status en populariteit bezitten.

Verweerder houdt volgens verzoeker ook onvoldoende rekening met de problemen die hij ondervindt met zijn eigen familie. De contacten met zijn moeder en zijn schoonbroer geschieden buiten zijn vader om. *“De vader van verzoeker neemt het hem uitermate kwalijk dat verzoeker de milities heeft geprovoceerd, waarop zijn broer werd ontvoerd. Dit verklaard eveneens de afspraak die verzoeker met zijn moeder had gemaakt om de opgestuurde documenten zo snel mogelijk terug te bezorgen. Verzoeker heeft zijn uiterste best gedaan om de nodige informatie en documenten te verzamelen uit Irak, maar de zeer sterke familiale spanningen beperkten hier duidelijk zijn mogelijkheden. Wat hij hoort komt uit tweede of derde hand., wat meteen ook verklaart waarom hij soms wat aarzelend overkwam in zijn verklaringen over het lot van de winkel na zijn vertrek uit Irak, al wist hij de sluiting van de winkel tot slot weldegelijk op een geloofwaardige en concrete manier te kaderen:*

(...)

Op grond van zijn bovenstaande kennis over zijn werk en rekening houdende met de moeilijkheden waar verzoeker mee te kampen heeft in zijn contacten met het thuisfront, moet toch wel aangenomen worden dat verzoeker wel degelijk zijn uitgesproken risicoprofiel als soennitische verkoper van Amerikaanse (-en Israëliëse) producten heeft aangetoond.”

“Verweester haalt in de bestreden beslissing aan dat er recent nog recensies zouden geplaatst zijn over de winkel op ‘Google-maps’. Hieruit kan evenwel niet zomaar afgeleid worden dat de winkel vandaag nog steeds open is. Allereerst haalde verzoeker al aan dat zij klanten hadden uit heel Irak, zo’n recensie kan dus perfect geplaatst zijn door iemand uit een ander deel van het land die de winkel een hele tijd terug bezocht heeft.

De ene recensie die daadwerkelijk werd vertaald leest: ‘we moeten meer belang hechten aan die plek’, dit kan evengoed beklagt worden als een reactie van iemand die zich beklagt over het feit dat de winkel niet meer open is.”

Over het aan hem verweten gebrek aan inzicht in de risico’s, voert verzoeker aan:

“Verzoeker wenst hieromtrent toch een aantal zaken te verduidelijken. Verzoeker groeide op in die buurt in Nasiriya en heeft ook nooit anders gekend dan die buurt. Als soennitische familie waren ze in het verleden – naar zijn weten – steeds de dans ontsprongen.

Hij geloofde echt dat zij erin slaagden om politiek en handel gescheiden te houden. Dat hij zich compleet onbewust was van het risico klopt echter ook niet, dit valt ook tussen de regels uit zijn verklaringen af te leiden. Zo durfde verzoeker niet alleen te slapen in het huis boven de winkel.

(...)

Dat verzoeker bij zijn eerste verhoor in de kantoren van Dienst Vreemdelingenzaken een verkortte naam van de winkel had weergegeven, heeft ook te maken met de groeiende spanningen. Een tijd terug waren ze er immers al mee gestopt de volledige naam van de winkel, nl. "Ivan Accessoires – Amerikaanse Winkel" nog te gebruiken. Ze hielden het voortaan op "Ivan".

Als jongere zoon had verzoeker zich lange tijd weinig moeten aantrekken van de politieke gevoeligheden, hij legde zich volledig toe op zijn taak in de winkel en de producten die hij er verkocht. Hij leidde een simpel leven:

(...)

De grote problemen van sektarisch geweld leken in de ogen van verzoeker lange tijd geen vat op zijn familie te hebben, zij waren een familie van handelaars, die met iedereen overeen trachtten te komen:

(...)

De reactie van verzoeker tegenover de militieleden moet ook in die zin begrepen worden, verzoeker was trots op de producten die ze vertrokken en reageerde eigenlijk op de enige voor hem logische manier, door naar de kwaliteit van het aangeboden product te verwijzen:

(...)

Dit ogenblik vormde de ware reality check voor de nog jonge verzoeker. Verzoeker beseftte achteraf dat zijn reactie ten aanzien van de militieleden uitermate ondoordacht was en dat deze gezien als provocatie kan geïnterpreteerd worden. Dit is ook wat zijn vader verzoeker zo kwalijk neemt.

Toen zijn 'oudere' broer aan verzoeker voorstelde dat hij wel in zijn plaats zou gaan werken in de winkel de volgende dag was verzoeker dan ook vooral opgelucht.

Verweerster stelt dat het feit dat verzoeker het risico op vervolging telkenmale onderschatte, zijn geloofwaardigheid ondergraaft. Hierbij hield verweerster evenwel onvoldoende rekening met de eerder naïeve, beschermde natuur van verzoeker, waarbinnen zijn handelen wel degelijk waarschijnlijk is. Verweerster vertrekt bij het nemen van de bestreden beslissing te sterk vanuit bepaalde eigen aannames over de risicoanalyse die verzoeker en zijn familie had moeten nemen.

Verzoeker wenst er in deze toch op te wijzen dat de praktijk van verweerster, waarbij ze zich in de plaats stelt van verzoeker bij het maken van zijn risicoanalyse, alles behalve een correcte manier is om de geloofwaardigheid van een asielaanvrager te onderzoeken."

Verzoeker verwijst naar een bijdrage van UNHCR.

Aangaande de eigenaar van de winkel en het ogenblik van de bedreigingen, doet verzoeker gelden:

"Verzoeker wenst allereerst klaar te benadrukken dat de winkel in handen was van zijn broer. Hijzelf baatte dit samen met hem uit, maar was nog geen vennoot. De heer Karim (A.) was eigenaar van het gebouw, maar geen vennoot in de winkel.

Verzoeker heeft nooit echt naar meer informatie gevraagd over de volledige naam van de heer Karim Ahmed, dit is in Irak ook niet de gewoonte, waar men elkaar aanspreekt op basis van de voornaam en naam van de vader (en evt. grootvader). Aangezien op basis van stamnamen de religieuze achtergrond kan bepaald worden, bestaat hier zelfs een zekere schroom over.

Het was nooit de rol van verzoeker om de rol van de heer Karim (A.) bewust te minimaliseren. Bij DVZ werd hem gevraagd om de hoofdlijnen van zijn verhaal te vertellen, het vermelden van de naam van de leverancier/ eigenaar van het pand leek hem toen niet essentieel.

Wat de bedreigingen en de binnenkomst van de militieleden in zijn winkel betreft wenst verzoeker te verduidelijken dat de winkel zich in een vrij drukke straat bevindt, zo is er naast zijn winkel een winkel die auto's herstelt. Er is altijd veel volk in de omgeving, dus ook op het ogenblik dat de militie binnenviel.

De binnenvaart was voor verzoeker zonder meer traumatisch, het is in die context helemaal niet zo verwonderlijk dat hij moeite zou hebben om zich hieromtrent meer concrete details voor de geest te kunnen halen"

2.1.2. Verzoeker voert ook in een tweede middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A van de Conventie van Genève, de materiële motiveringsplicht, "minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij wijst op zijn risicoprofiel als soennitische verkoper van Amerikaanse en Israëliëse producten. Dit profiel werd onvoldoende onderzocht gezien verweerder de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker op een incorrecte manier vaststelde.

2.1.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 48/4, § 2, b) en/of c) van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij benadrukt dat zijn identiteit en zijn herkomst niet worden betwist. Volgens verzoeker is de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst in het Zuiden van Irak uitermate precair. Verzoeker verwijst naar hetgeen erkend wordt door verweerder en naar algemene informatie en persartikels inzake de veiligheidssituatie in (Zuid-)Irak. Tevens wijst hij op het grote aantal IDP's in deze regio. Uiteraard heeft het conflict ook humanitaire gevolgen. Verzoeker wijst op het gebrek aan opvangmogelijkheden voor IDP's in het Zuiden, op de moeilijke levensomstandigheden en op de gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg.

“De huidige toestand in Irak is in die mate slecht dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 c) Vreemdelingenwet. Dit blijkt eveneens uit de hierboven geciteerde objectieve informatie.

Naast het reële risico dat de gewone burger het slachtoffer wordt van het algemeen gewapende conflict in geheel Irak overeenkomstig artikel 48/4, §2, punt c, is tevens het risico op mensenwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, §2, punt b, hoog. De broodnodige humanitaire hulp blijft immers heel beperkt.

De interpretatie van verweerder van de subsidiaire beschermingsstatus is te beperkt. Verweerder focust zich op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio teneinde al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verweerder verwaarloost echter de humanitaire gevolgen die een gewapende conflict met zich meebrengt. Ook al neemt de ernst van het gewapend conflict in een bepaalde regio af, het geweld blijft sluimeren (er is slechts sprake van schijnbare stabiliteit) en de levensomstandigheden blijven mensenwaardig. Opbouw is een werk van lange adem. Zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbetert, blijft de adequate en nodige humanitaire hulp uit.”

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een bijdrage van UNHCR, algemene informatie en persartikels bij het verzoekschrift (bijlagen 3-23).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

3.2. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoeker stelt zijn regio en land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen die hij ondervond met AAH omwille van zijn beroepsactiviteiten in de winkel van zijn broer.

Verzoeker legde over deze beroepsuitoefening echter tegenstrijdige verklaringen af.

Bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij in functie van deze beroepsuitoefening verhuisde naar een woning die naast de winkel gelegen was. Hij zou vanuit de ouderlijke woning in de Mualimeen-wijk naar daar verhuisd zijn in januari 2015 (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4-6). Bij de DVZ maakte verzoeker van deze verhuis echter geen melding. Integendeel verklaarde hij dat hij in de

ouderlijke woning in de Mualimeen-wijk bleef wonen tot aan zijn vertrek uit Irak op 1 april 2016 (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10).

Verzoeker legde eveneens incoherente verklaringen af omtrent de naam van de winkel. Bij de DVZ gaf hij aan: *“De naam van de winkel was ‘Ivan’”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Bij het CGVS corrigeerde verzoeker dit echter naar *“Ivan accessoires – Amerikaanse winkel”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3). Verzoeker biedt voor deze vaststelling geen afdoende verklaring. Dat het een Amerikaanse winkel was, betreft een essentieel element in het asielrelaas en was voor verzoeker blijkbaar belangrijk genoeg om bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS te vermelden. Derhalve mocht, temeer indien zij deze naam niet meer durfden gebruiken omwille van de groeiende spanningen, worden verwacht dat hij dit element zou hebben vermeld bij de DVZ.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U kon uw geloofwaardigheid niet herstellen in uw verdere verklaringen. Zo is het des te opmerkelijker dat u ten overstaan van Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet vermeldde dat er een Amerikaanse eigenaar was van uw winkel, genaamd Karim (A.), die volgens uw latere verklaring niet alleen het winkelpand in eigendom had maar ook zelf instond voor de import van de Amerikaanse goederen (CGVS p.12-13). Het hoeft geen betoog dat wanneer u deze eigenaar onvermeld liet in uw initiële relaas, u zijn rol hierdoor minimaliseerde en dit uw geloofwaardigheid niet ten goede komt. Zo liet u bij DVZ optekenen dat uzelf en uw broer de winkel runden, zonder enige vermelding van de man (Vragenlijst, Punt 3; Vraag 5), dit terwijl deze eigenaar zorgde voor de import van de Amerikaanse (en wat gedacht kan worden Israëlische) producten en bestelde zelf de producten in Michigan, gaf u aan (CGVS p.12-13). Hierdoor kan ook deze man door milities geviseerd worden wegens uw probleem. U stelde immers dat de eigenaar zich terug in Irak bevindt en reeds een rol opnam binnen uw winkel. U gaf aan dat na uw probleem en vertrek deze Amerikaanse man ervoor zorgde dat vervallen producten weggesmeten werden (CGVS p.12). Verbazingwekkend dient hierbij verder te worden opgemerkt dat u de volledige naam van uw baas en huiseigenaar niet kent (CGVS p.12), wat gelet op de rol die u hem toebedeelt (CGVS p.12-13) mag verbazen. Het zet vraagtekens bij zowel uw eigen rol binnen de winkel, deze van uw broer als ‘eigenaar’, alsook bij de asielmotieven die u aangeeft.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. De bewering dat het in zijn land niet gebruikelijk is om de volledige naam te vragen wordt niet gestaafd. Daarenboven is het niet aannemelijk dat verzoeker deze naam niet op een andere wijze zou hebben vernomen. Het winkelpand zou van deze persoon zijn gehuurd, deze persoon zou hebben ingestaan voor de bestelling en de invoer van de producten die in de winkel werden verkocht en deze persoon zou ook na de aangevoerde problemen een rol hebben opgenomen in de winkel. Derhalve was het geenszins onredelijk te verwachten dat verzoeker de volledige naam van Karim zou kunnen verstrekken. Gelet op de belangrijke rol van deze persoon en het gegeven dat deze logischerwijze ook zou worden geviseerd door AAH, mocht verder wel degelijk worden verwacht dat verzoeker hem zou hebben vermeld bij de DVZ.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Merkwaardig hierbij is dat u nergens stil leek te staan bij het risico dat u als soenniet nam om Amerikaanse en Israëlische producten te verkopen in een overwegend sjiitische regio (CGVS p.10). Zo verklaarde u dat uw hele gezin soennitisch is en steeds woonde in de sjiitische provincie Thi Khar van Zuid-Irak (CGVS p.4-5), u gaf aan dat er in het verleden sektarische problemen geweest zijn in uw regio, dat uw gezin van deze problemen op de hoogte werd gesteld en dat u besepte dat door het sektarische geweld het aantal soennitische families in uw wijk drastisch was afgenomen (CGVS p.9). Gelet op die context is het zeer opmerkelijk te noemen dat u dan zou verklaren dat u geen sektarisch geweld vreesde omdat handel en politiek twee verschillende zaken zijn (CGVS p.10). Het hoeft geen betoog, dat deze uitleg niet kan volstaan. Uit informatie beschikbaar bij het CGVS blijkt dat het (sektarische) geweld in uw regio weliswaar beperkt blijft, doch dat er de laatste jaren sporadisch aanslagen in uw provincie en omliggende provincies plaatsvonden, net in de steden zoals Nasseriya (CIO Focus: Irak – Veiligheidssituatie Zuid-Irak, 4 februari 2017, p.8, p.29-32). Uit dezelfde informatie blijkt dat sjiitische milities zeer sterk aanwezig zijn in Zuid-Irak en kunnen instaan voor afpersingen, ontvoeringen en andere criminele activiteiten (CIO Focus: Irak – Veiligheidssituatie Zuid-Irak, 4 februari 2017, p.8, p.12). Dit sektarisch geweld is gelinkt aan de aanwezigheid van de Amerikanen in Irak (zie COI FOCUS: Irak, De veiligheidssituatie in Zuid-Irak, d.d. 4 februari 2017, p.5), bijgevolg doet het sterk verbazen dat u en uw broer als soennieten in een overwegend sjiitische regio net Amerikaanse producten zouden verkopen, laat staan Israëlische producten. Dat u daarenboven verklaarde bij het CGVS dat er een correctie moest doorgevoerd worden en dat de volledige naam van uw winkel “Ivan Accessoires – Amerikaanse winkel” betreft (CGVS p.3), mag verbazen. Wanneer ook de naam van de winkel aantoont dat er Amerikaanse producten verkocht worden, mag logischerwijs verwacht worden dat u er op

aangesproken kan worden. Verder gaand op uw verklaringen, werd duidelijk dat u in een dergelijke context er bewust voor koos om Israëlische producten te verkopen omdat deze van betere kwaliteit zouden zijn (CGVS p.9-10). Ook dit doet verder verbazen aangezien u nergens het risico voor uzelf leek in te schatten. Alsook valt op dat u aangaf dat u nooit eerder aangesproken werd dat u producten van Amerika of Israël verkocht, enkel merkte u op dat sommige personen Israëlische producten liever niet kochten. Niemand maakte openlijk bezwaar (CGVS p.10). Ook dit is opmerkelijk te noemen en komt weinig overtuigend over, daar logischerwijs gedacht mag worden dat Amerikaanse en Israëlische producten net geanimeerde debatten opleveren in een Irak dat sinds de komst van het Amerikaanse leger in 2003 sektarisch geweld zag ontstaan. U gaf verder aan dat de winkel reeds bestond toen uw broer hem overkocht (CGVS p.6), dat deze winkel zeer beroemd was en dat mensen zelfs van Basra én Bagdad kwamen speciaal voor deze winkel (CGVS p.12). Kortom, u viel met uw profiel van soenniet én het profiel van uw winkel die Amerikaanse (en Israëlische) producten verkocht wel degelijk op in uw regio. Het komt uw geloofwaardigheid absoluut niet ten goede dat u als soennitische broers dit risico niet zou inschatten.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Uit de voormelde verklaringen blijkt duidelijk dat hij er als soenniet bewust voor zou hebben gekozen om te werken in een Amerikaanse winkel, dat hij het verkoos om Amerikaanse en Israëlische producten te verkopen omdat deze volgens hem beter waren en dat hij daarbij niet stilstond bij de risico's waarmee zijn beroepsuitoefening gepaard ging. Dit is niet aannemelijk. Evenmin is het in de Zuid-Iraakse context zoals hierboven geschetst aannemelijk dat hij nooit eerder openlijk zou zijn aangesproken op zijn activiteiten. Met de selectieve lezing van een aantal van zijn andere gezegden doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde vaststellingen. Dat verzoeker zodanig naïef en beschermd was als hij heden tracht te laten uitschijnen, kan evenmin worden gevolgd. Dit strookt niet met zijn taken in de winkel, waar hij blijkens zijn terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing als winkelverantwoordelijke persoonlijk instond voor het contact met de klanten. Evenmin strookt dit met zijn voormelde verklaringen, waaruit duidelijk blijkt dat hij op de hoogte was van de sektarische problemen in het verleden en het gegeven dat deze problemen veel soennieten ertoe noopten te verhuizen.

Ingevolge het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas inzake een winkel die Amerikaanse en Israëlische producten verkocht.

Zelfs indien hieraan enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker veel minder lang in deze winkel heeft gewerkt dat hij voorhoudt en dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de concrete problemen die hij ingevolge zijn beroep zou hebben gekend. Verzoeker legde immers manifest leugenachtige verklaringen af over de duur van zijn tewerkstelling in de winkel van zijn broer en de ondervonden problemen. Uit zijn verklaringen bij het CGVS blijkt dat hij in deze winkel zou hebben gewerkt van januari 2015 totdat hij eind maart 2016 problemen kende (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5-9). Ook bij de DVZ gaf hij aan dat hij de laatste 2 jaar en tot aan zijn problemen in maart 2016 in deze winkel werkte (administratief dossier, vragenlijst, nr. 3.5.; verklaring DVZ, nr.12). Uit de “*HIT EURODAC*” van 28 april 2016 in het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker zijn regio en land van herkomst reeds veel eerder en nog voor de beweerde problemen zich zouden hebben voorgedaan verlaten heeft. Verzoekers vingerafdrukken werden namelijk al op 10 oktober 2015 genomen in Griekenland.

De ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen wordt daarbij bevestigd doordat hij incoherente verklaringen aflegde over de datum waarop deze problemen zich zouden hebben afgespeeld. Bij de DVZ kwam hij niet verder dan aan te geven dat deze problemen zich afspeelden in maart 2016 en kon hij de exacte datum niet verstrekken (administratief dossier, vragenlijst, nr. 3.5.). Bij het CGVS kon hij maanden later echter wel aangeven dat de problemen zich zouden hebben voorgedaan op 26 en 27 maart 2016 (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9).

Eveneens wordt de ongeloofwaardigheid van het relaas bevestigd doordat de door verzoeker geschetste gang van zaken geheel niet aannemelijk is. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Daarenboven blijkt uit uw verdere verklaringen dat u ook bij het door u geschetste incident nergens rekening hield met een risico voor uw leven. Zo verklaarde u dat u bedreigd werd door gewapende mannen, en u meteen doorhad dat deze mannen van een militia waren (CGVS p.11).

Het is weinig geloofwaardig dat u in deze context uw leven op het spel zou zetten door een militieel brutaal van antwoord te dienen, zoals u beweerde te hebben gedaan. Bovendien u hiermee geconfronteerd, ontweek u een antwoord door te stellen dat het militielid u probeerde te beledigen (CGVS p.9). Vervolgens kan het weinig overtuigen dat wanneer u zou vluchten naar uw ouderlijk

huis, uw eveneens soennitische broer die u als eigenaar aanduidde van uw winkel, de volgende dag gewoon zou gaan werken, zoals u beweerde (CGVS p.9). Nergens kan uit uw relaas worden afgeleid waarom uw broer dit zou doen. Dat uw broer in uw plaats zou gaan werken, en zichzelf zo tot doelwit zou maken, kan bezwaarlijk overtuigen. Uw verklaringen onderschatten telkenmale het risico voor vervolging in die mate dat weinig geloof gehecht kan worden aan de door u aangehaalde asielmotieven.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Dat verzoeker, een soenniet, de gewapende en in uniform geklede leden van de sjiiitische militie AAH die zijn winkel binnenvielen dermate brutaal te woord zou hebben gestaan is, ook indien hij trots was op zijn producten, hoegenaamd niet geloofwaardig. Verder laat verzoeker de vaststelling onverlet dat het ongeloofwaardig is dat zijn broer de dag na de bedreigingen door AAH gewoon zou zijn gaan werken.

Verzoeker vertoonde bovendien een frappant gebrek aan interesse omtrent zijn vermeende problemen en situatie. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gesteld:

“Uit uw verklaringen blijkt verder dat u helemaal niet op de hoogte bent van wat er met uw winkel is gebeurd na uw vertrek omdat u een slecht contact zou hebben met uw familie (CGVS p.11-13). Immers beweerde u vooreerst te vermoeden dat de milities uw winkel zouden hebben gesloten, om dan even later er 100% zeker te zijn dat uw winkel dicht is (CGVS p.12), zonder hiervoor extra argumenten te geven en nadat u eerder aangaf dit niet zeker te weten (CGVS p.11).”

Voorts blijkt uit verzoekers gezegden bij het CGVS dat hij zich niet informeerde over de situatie van zijn broer. Evenmin kon hij aangeven welke behandeling zijn broer zou hebben gekregen in het ziekenhuis. Verder kon hij niet aangeven in welk ziekenhuis zijn broer zou zijn behandeld. Verzoeker tracht dit ten onrechte te vergoelijken. Hij gaf tijdens het gehoor bij het CGVS, net als in het onderhavige verzoekschrift, meermaals aan dat hij nog in contact staat met zijn moeder en zijn schoonbroer. Hij zou zelfs de dag voor het gehoor bij het CGVS nog contact hebben gehad met zijn moeder (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8, 11, 13). Derhalve had hij zich eenvoudigweg kunnen en moeten informeren omtrent de voormelde, essentiële gegevens. Redelijkerwijze kan van een kandidaat-vluchteling immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Tekenend in dit kader is eveneens de vaststelling dat verzoeker zelfs niet bleek te weten wat er in zijn eigen documenten stond. Hij kon namelijk niet met zekerheid zeggen of het ziekenhuis waarin zijn broer werd opgenomen vermeld stond op het medische attest dat hij zelf neerlegde ter adstructie van zijn aanvraag (*ibid.*, p.13). Ook hieruit blijkt een manifest gebrek aan interesse voor zijn beweerde problemen en situatie.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielaansluiting en vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker niet concreet en dienstig worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In zoverre verzoeker verwijst naar het feit dat hij soenniet is, dient voorts te worden vastgesteld dat uit de landeninformatie zoals aangereikt door de partijen en zoals opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de situatie voor soennieten in Zuid-Irak zorgwekkend is maar niet in die mate dat het loutere feit soenniet te zijn volstaat om aldaar een gegronde vrees voor vervolging te hebben. In dit kader kan worden verwezen naar de “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van 14 november 2016, waarvan de vindplaats is opgenomen in de eindnoten in de informatie inzake de veiligheidssituatie in Zuid-Irak in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier en waaruit blijkt dat UNHCR niet oproept om soennieten niet gedwongen terug te sturen naar Zuid-Irak. Bovendien blijkt uit het voorgaande dat verzoeker geen concrete, ernstige en geloofwaardige, al dan niet aan zijn religie verbonden problemen heeft aangehaald. Aldus zijn er in hoofdte van verzoeker geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd bij een terugkeer naar Zuid-Irak.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt wel vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of op de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de “*UNHCR Position on Returns to Iraq*”, dateert van 14 november 2016. De vindplaats van dit standpunt is opgenomen in de eindnoten in de informatie inzake de veiligheidssituatie in Zuid-Irak in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.”

(eigen vertaling: “Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier kan niet worden afgeleid dat de provincie Thi Qar, verzoekers regio van herkomst in het Zuiden van Irak, onder één van de voormelde gebieden valt.

Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is aldus een duidelijke aanwijzing dat de situatie daar niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier blijkt genoegzaam dat de situatie in Thi Qar niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in het voormelde wetsartikel. Eveneens blijkt hieruit dat deze regio door verzoeker op een veilige wijze kan worden bereikt. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat de humanitaire situatie in zijn regio van herkomst dermate dramatisch zou zijn dat hij ingevolge een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar de situatie voor IDP's in het Zuiden van Irak (onder meer inzake opvangmogelijkheden, leefomstandigheden en toegang tot de gezondheidszorg) is in deze overigens

niet dienstig gezien verzoeker, die afkomstig is van Zuid-Irak, er woont heeft en er over familie beschikt, niet als IDP kan worden beschouwd.

Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake zijn profiel en de aangevoerde asielmotieven kan evenmin worden aangenomen dat verzoeker op basis van deze elementen in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont aldus niet dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS